

DOMOVINA

Štampa vsaki petek v tednu. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plača 50 kr. temeljne prispevka ter od vsake petit-vrste po 10 kr. za vsakokrat; za večje inserate, kakor tudi za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Naročnina za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 50 kr., za četrto leta 80 kr., katera naj se pošilja: Upravištvu „Domovine“ v Celji.

Čemu se je osnovala V. kurija.

Če pogledamo dosednji državni zbor, reči moramo, da mali delujoči stanovi v njih niso bili skoro nič zastopani. Delavci niso imeli nobenega zastopnika, pa tudi male kmete, obrtnike in trgovce so največ zastopali ljudje, ki o potrebah teh stanov niti pojma niso imeli. Ker je bila volilna pravica močno omejena in volilcev ni bilo veliko, vplivali so premožnejši stanovi na izid volitev, posebno v mestih, pa tu na kmetih.

Najbolje je bilo zastopano v dosednjih zbornicah veleposestvo. Imelo je 85 zastopnikov iz svoje kurije, torej skoro četrtno vseh poslancev, poleg tega je pa še več veleposestnikov bilo voljenih v kmetijski in mestni kuriji, in je torej gotovo, da je veleposestvo imelo mnogo nad četrtno poslancev v vsaki dosednjih zbornici.

Veletrgovina je imela zanesljive zastopnike v poslancih trgovskih zbornic, poleg tega pa v mnogih mestnih poslancih. Zato ni čuda, da je v državnem zboru odločeval običajno veliki kapital. Če je šlo za podporo kakemu velikemu podjetju, vedno se je našel denar, a za malega kmeta, obrtnika in trgovca pa nikdar denarja niso imeli. Koliko se je dovolilo dunavski parobrodni družbi, Lloyd in češkimi sladornimi tovarnarjem podpore, dasi bi ti dve družbi tudi brez tega ne bili prišli na boben; koliko je pa težave, predno se kmetu kak goldinar dovoli podpore, če je pobila toča ali mu je trtna uš pokončala vinograd.

V novem državnem zboru bodo razmere nekoliko boljše. Ker se število poslancev pomnoži za 72, ne bodo več veleposestniki imeli tolikega vpliva. Če se v peti kuriji izvolijo možje, ki dejanski poznajo potrebe nižjih stanov, utegnejo se razmere precej izboljšati; če se pa izvolijo podobni možje, kot so se doseda, običajno volili v postavodajne zastope, se pa razmere nič ne iz-

boljšajo, prej morda poslabšajo. Zato pa mora biti poslanec v peti kuriji vzet iz delujočih stanov, biti mora kmet, obrtnik ali delavec, in sicer mož, kateremu ni morda kmetijstvo ali pa obrtništvo postranski poklic, katerega zanj dejanski le drugi izvršujejo. Tak mož more biti dober poslanec v drugih kurijah, ali za peto kurijo pa ni.

Novi državni zbor bo imel mnogo zakonov rešiti, vsi se tičejo kmetijstva, obrtništva ali pa male trgovine; v prvi vrsti se mu bode baviti z novim obrtnim zakonom. Sedanji obrtni zakon je v svojih načelih dober, a dalo se mu je pa toliko izjem, da vsled njih izgublja vsako vrednost. To prihaja od tod, ker mu je bil duševni oče nek graščak, ki je imel velike tovarne in mu ni bilo na tem, da se kako ne omeji velika industrija v korist malim obrtnikom. Tako se je mej drugim za vse večje podjetnike odpustil dokaz zmožnosti in slednjič veliki kapitalisti lahko začno katero koli podjetje. Tako velik podjetnik lahko uniči deset ali sto drugih, ker se lahko bavi z raznimi obrti. Ves dokaz zmožnosti je pri taci razmerah izgubil vso veljavo in vrednost.

Tak zakon se je le zaradi tega sklenil, ker v državnem zboru ni bilo mož, kateri bi bolj mogli stvar pojasniti. Večina državnih poslancev ni imela niti jasnega pojma, zakaj se gre. Kako napačne nazore o obrtnih in delavskih potrebah imajo gospodje, ki se ponašajo s tem, da pripadajo razumništvu, in so tvorili obrtni odsek v državnem zboru, se je imel priložnost prepričati kandidat za peto kurijo gosp. Dragotin Hribar, kot odposlanec pri obrtni in delavski enketi na Dunaji. Kaj ti gospodje sodijo o delujočih stanovih, presega vse meje. Da obrtni zakon skrpan po takih možeh ne more imeti dobrot za proizvajajoče stanove, je obsebi razumno.

Splošno se premalo poštevava, da mali obrtnik in delavec ni več ta, kot je bil nekdaj. Tako

dobimo v teh stanovih ljudij, ki so gotovo bolj izvedeni v političnih vprašanjih kakor marsikateri, ki se prišteva akademičnim izobražencem. Boj za obstanek je dandanes huji, kot je bil nekdaj in že to samo na sebi bistri duhove. Zato pa obrtnikom ni treba drugod iskati poslancev, najdejo jih v svoji sredi.

Drugod se snujejo obrtne šole, a pri nas je pa za to le malo zanimanja. Posledica temu je pa, da pri nas obrt ne more tekmovati z obrti drugih dežel. Nujno je torej, da se v tem oziru kaj stori. Naloga naših poslancev bode, da se zato potegnejo v državnem zboru. Da bode zares kaj mogoče, je treba, da pošljemo v državni zbor nekaj mož, ki poznajo obrtne potrebe naših dežel. Za to so v prvi vrsti možje, ki so sami obrtniki in so tudi z obrtništvom v vedni dotiki.

Obetajo se gospodarske zadrage za kmete. Stvar ni tako jednostavna kot bi kdo mislil. Če se osnujejo te zadrage na dobri podlagi, utegnejo mnogo koristiti, če se pa jim ne odmeri pravi delokrog, pa utegnejo kmetu biti samo nadloga. Tudi ta načrt zakona, bode treba dobro pregledati. Sedanji poljedelski minister grof Ledebur je prijatelj kmečkemu stanu, a vendar mu ne moremo povsem zaupati. On pripada veleposestvu. Poslednje pa pametno vredenjem zadrugam nikakor ni naklonjeno. Sedaj so se veleposestniki mnogo pečali z zalaganjem za vojaščino. Če se pa osnujejo kmetijske zadrage na umni podlagi, bi pa utegnile prevzemati taka zalaganja. Mej češkimi posestniki se pa začenja neka akcija proti temu, da bi se osnovale take zadrage, ki bi imele pravico podjetanja, temveč so le za zadrage, administrativnega značaja, katere bi potem vlada popraševala za mnenje ob raznih priložnostih. Take zadrage bi nam več škodovale nego koristile, bile bi samo nekako breme za kmeta, kakor so dosedaj bile

LISTEK.

Starčka.

Ruska narodna pripovedka. Po Tolstoju napisal Brinjos.

I.

Dva starčka sta se zmenila, da pojedeta na božjo pot v Jeruzalem. Prvi je bil bogat kmet; imenovali so ga Efim Tarasič Savelov. Drugi je bil ubožen človek, Elizej Bodrov.

Efim je bil zmeren človek; žganja ni pil, tobaka ni kadi in ne njuhal, preklinjal ni nikdar, a bil je strog in varčen. Dvakrat štiri križe je že imel na hrbtu, toda bil je še trden in krepak. Obitelj njegova štela je dokaj glav in ust: dva sina je imel in oženjenega vnuka, ki so živeli vsi skupaj. Efim Tarasič je bil zdravih, rudečih lic in goste brade, v kateri se je še le po njegovem sedemdesetem letu posrebril tu in tam kaki las.

Elizej ni bil bogat, a tudi ne preveč ubožen; prejšnja leta hodil je tesarit, na stare dni pa se je poprijel bučeloreje. Jeden sin je hodil na dnino, drugi je bil doma. Elizej je bil dobrodušen in vesel človek. Pil je žganje, pušil tobak in rad

prepeval; vendar bil je miren človek in je živel z domačimi in sosedi v miru in prijaznosti. Postave bil je visoke, temne polti, s kodrasto brado in po svojem patronu — proroku Elizeju — popolnoma plešast.

Davno sta se že dogovorila, da pojedeta skupaj, toda Tarasič ni utegnil nikdar: imel je vedno dosti opravkov. Komaj je končal kako delo, začel je že drugo: zdaj mu je treba vnuka ženiti, zdaj mora pričakovati sina, ki je pri vojaki, drugikrat mora zopet začeti novo hišo zidati.

Sešla sta se starčka nekega praznika in se usedla na grčasto bruno. „Hm, ti kum“, — spregovori Elizej — „kdaj bodeva spolnila svojo obljubo?“

Efim nevoljno nagubanči čelo. „Treba je nekoliko počakati“, pravi, „za mene se je začelo hudo leto. Pričel sem zidati hišo, misleč da bo jeden stotak dovolj, a že sem kršil tretjega in še ni dosti. Dela bo še za celo leto. K letu osorej pojdeva, naj že pride bogsigave kaj.“

„Pa moja pamet mi pravi,“ meni Elizej, „da ne smeva dalje odlagati, ampak, da pojediva

sedaj. Čas je kakor nalašč za to; glej tako lepa spomlad.“

„Čas, že čas, pa delo, delo; ali je hočem pustiti?“

„Ali si sam samcat? Sin ti bo že vse opravil.“

„On opravil? To pa to! Moj prvorojenec se ni vrgel po očetu; saj vidiš, kak pijanec je.“

„Kum, saj boš enkrat umrl, in živeli bodo tudi brez nas. Sinu se je treba dela privaditi.“

„Res je res, pa jaz vendar-le ne pustim dela izpred očij.“

„Ah, ljubi človek! Vseh del nikdar ne dovršiš. Glej, pred nekaterimi dnevi začele so naše ženske umivati, snažiti in k prazniku pripravljati. To je vendar nujno delo, da ne omenim drugih. Pa starejša snaha — prav pametno žensče — pravi: „No, hvala lepa, pravi, praznik je že pred vratmi in nas še čaka toliko dela; ko bi se še tako napejvala ne opravim vsega.“

Tarasič se zamisli. „Denarja“ reče, „zabil sem že veliko v zidanje, a na potovanje tudi ne morem praznih rok. Najmanj 100 rubljev potrebujem.“

tudi obrtne zadruge, katerim iz jednacih uzrokov ni bil dovoljen primeren delokrog. Obrtniki posebno dobro poznajo te nedostatke, in gotovo bode poslanec stanu gledal, da se ta napaka ne zanese v kmetijske zadruge.

Tudi glede pogodbe z Ogersko imajo mali obrtniki, kmetje in delavci povse drugačne težnje, kakor veliki kapitalizem. Tako imajo mnogi avstrijski kapitalisti svoja posestva in tovarne tudi v ogerski državni polovici; zatoraj niso toliko na škodi, ako se pogodba za Ogre ugodno sklene. Sploh pa ta pogodba sega daleč v narodno-gospodarsko življenje, in bode treba velike pozornosti pri sklepanju, da se varujejo koristi naše državne polovice.

Gotovo se bode pa novem državnem zboru pečati z raznimi zakoni v prid delavcem. Kar se je dosedaj v tem oziru storilo, je jako pomanjkljivo, ker so zakone delali ljudje, kateri se niso nikdar bavili s fizičnim delom, ki z obrtnim delom niso bili v nobeni dotiki in kateri delavcev ne poznajo. Ta stvar je posebne važnosti, ker je od tega zavisen miren politični razvoj. Seveda bode še mnogo drugih podobnih stvari rešiti, v katerih se zopet pokaže navskrižje velicega kapitala in nižjih stanov. Borba bode v vseh taci vprašanjih huda. Veliki kapital bode v novi zbornici imel tudi še dosti zastopnikov. Omeniti moramo, da so veliki tovarnarji začeli hudo agitacijo, da se volijo v državni zbor poslanci, ki so vneti za veliko industrijo. Ko bi šlo po želji teh mož, bi se gotovo mali obrt moral umakniti velikemu in na stotine ljudi bi postalo robovi velicega kapitala.

Da se to ne posrebi, mora se, da najdemo dobro protivesje v peti kuriji. To se bode zgodilo, ako volimo v peti kuriji jedino male obrtnike delavce in kmetje, ki poznajo potrebo nižjih stanov. Da se ne skrbi za primerno zastopstvo teh stanov, omeji moč židovskega bogastva, osnovala se je peta kurija. Čitatelji bodo gotovo iz povedanega že posneli, kako jim je soditi. Mi jim je priporočamo, da napovedano tudi dobro premislijo, že pred volitvami volilnih mož in potem pred volitvijo poslanca pete kurije samega.

Proizvajajoči stanovi.

Jedna glavnih napak parlamentarizma je, da so proizvajajoči stanovi, kmetje, obrtniki, trgovci in delavci v postavadajnih zastopih pre slabo zastopani. To so stanovi, ki nosijo največja državna bremena, to so pravi državno ohranjujoči živji. Ne spodobi se samo, da so ti stanovi zastopani po možeh iz svoje srede v državnem zboru, temveč to je neobhodno potrebno, ako hočemo, da bode državni zbor zares kaj prebivalstvu koristil.

Do sedaj so pa običajno zastopali narod kapitalisti, odvetniki, uradniki in duhovniki. Mi ne rečemo, da niso ti stanovi potrebni; tudi ne trdimo, da se niso dosedaj poslanci trudili koristiti svojim volilcem. Toda priznati pa moramo, da dosedaj

državni zbor za proizvajajoče stanove ni toliko storil, kakor bi bil mogel, in kakor zahteva važnost teh stanov za državo.

Kdor je kaj prelistoval stenografične zapisknike državnega zbora, ta ve, kako malo se v njih nahaja govorov, ki se tičejo narodnega gospodarstva, kako veliko je pa v njih praznih političnih fraz. Če to kdo pregleduje, mora zares reči, da mnogi državni poslanci nimajo pojma o potrebah produktivnih stanov.

Čudimo se temu ne. Kdor ni nikdar sam se bavil z obrtom, kmetijstvom ali trgovino, ta tudi pravih pojmov o tem imeti ne more. Sklicale so se bile kmetijska, delavska in obrtna enketa na Dunaj, da poslance pouče o potrebah teh stanov. Že to, da je bilo potreba sklicevati take enkete, najbolje dokazuje, da naš državni zbor ni imel mož, ki bi bili zmožni zastopati najvažnejše stanove v državi. Take enkete pa namena ne morejo doseči, ker v nekaterih dneh si pač nikdo ne bode mogel dobiti jasnih pojmov o potrebah dotičnih stanov, ako jih ne pozna iz lastne izkušnje. Ko bi državni zbor imel v svoji sredi več obrtnikov, kmetov in delavcev, bi taci enket ne bilo potreba, temveč bi poslanci iz teh stanov že pojasnili svojim tovarišem bolje razmere, nego jih more vsaka taka enketa.

Kako je v tem oziru zavoženo, je najbolje vidno iz tega, da pri nas že nekateri z glavami zmagujejo, če hoče kandidovati kak obrtnik, češ, ta ni sposoben za to. Drugod so ljudje drugačnega mnenja. To naj samo omenimo, da mesto Milan je zastopal v italijanski zbornici neki črkostavec, torej delavec, in s tem se Milančani niso čutili ponižane, in vender ne bode nikdo trdil, da v Milanu ljudje nimajo nič soli v glavi.

Sploh je pa razžaljivo za vse proizvajajoče t. j. najvažnejše stanove, da se tako odzivajo od parlamentarnega zastopstva, ko vendar tako rekoč preživljajo druge stanove.

Rekli bi, da že presega mejo dopustljivosti, da se še v peto kurijo urivajo ljudje, ki niso delavci, obrtniki, kmetje ali trgovci, da še te kurije proizvajajočim stanovom ne privoščijo. Po našem mnenju se niti na misel ne smelo priti, da bi koga, ki omenjenim stanovom ne pripada, v tej kuriji kandidovali. Komur je res za blaginjo teh stanov, ta mora najodločneje ugovarjati, da se v tej kuriji nastavi za kandidata mož, ki omenjenim stanovom ne pripada.

Bodi že kandidat pete kurije Štajarec ali Kranjec, Korošec ali Primorec, to se mora zahtevati, da bode delavskega, kmetijskega, obrtnega ali trgovskega stanu. Če taci mož v zboru ne bode, tudi ni misliti na nobeno krščansko-socialno preosnovo. Ta stvar ni tako lahka, kot si kdo misli. Take reforme so le mogoče, če se zida na dejanske razmere in če sodelujejo pri tem možje, ki poznajo iz lastne skušnje potrebe proizvajajočih stanov. Iz knjig se take stvari ne dajo naučiti. To priporočamo v premislek volilcem pete kurije.

Če se bodo pa proizvajajoči stanovi tako prezirali, kot so se doslej, utegne to imeti slabe

posledice. Ti stanovi se bodo jeli oklepiti socialnih demokratov, ki jih vsaj ne prezirajo. Že sedaj zmagujejo marsikje socialisti celo na kmetih, kar gotovo ni veselo znamenje. To pa ni morda posledica liberalizma, temveč posledica tega, da so dosedaj vladajoče stranke proizvajajoče stanove nekako prezirale in zanje premalo storile, kar so pa tudi storile, pa običajno dosti koristilo ni, ker ni ugajalo dejanskim razmeram in potrebam, katerih večina poslancev ni poznala.

Celjske novice.

(Poročil se je) dne 24. februvarja t. l. gospod dr. Ivan Dečko, odvetnik in deželni poslanec v Celju, z gospodično Adelo Zanier, hčerko vrlega narodnjaka in veletrgovca gosp. Norbert Zanier-a v Št. Pavlu v Sav. dolini.

(Koncesija za gostilno „Narodni dom“ v Celji) je dovoljena. Sedaj je vstop v gostilniške prostore vsakemu dovoljen. Krasni prostori, dobra jed in pijača ter točna postrežba bode gotovo vedno privlačna sila, da napolni gostilniške prostore.

(Premeščenje.) Domači spodnještajerski pešpolk št. 87 Roskovsky premeščen bode v jeseni iz Trsta v Pulj. V Trst pa pride pešpolk št. 97 iz Pulja.

(„Celjski Sokol“) imel bode, kakor se je že itak razglasilo, na pustno nedeljo t. j. 28. svečana t. l. svojo običajno maškarado. Kakor je razvideti iz priprav, hoče ta maškarada vse poprejšnje prekositi. Že krasna dvorana v „Narodnem domu“, v katerem se vrši letos prvič ta obče priljubljena pustna veselica, je vredna, da si jo vsaki pri tej priložnosti pogleda, a vkljub temu se bode dvorana in stopnišče krasno okinčalo. Najel si je „Celjski Sokol“ za kinčanje strokovnjaka, kateri bode napravil iz že tako lepe dvorane, prekrasen eldorado. P. n. povabljeni občinstvo naj tedaj ne zamudi priložnosti, konec letošnjega pusta na prav veseli način praznovati. Kolikor nam je sedaj že znano, bode se udeležilo veliko mask. Razen vitezov, reprezentantin vseh slovanskih življenj, šaljivih klovnov, se bode tudi vdeležila letos precejšna množica socialnih demokratov, kateri hočejo poskusiti že na ta dan bo li zmagal Filip Ropas ali Mihael Altziebler ali pa naš kandidat. Seveda se ne bode postopalo pri volitvi na enaki način, kakor pri „zelenem travniku“, ampak vsaki bodi uverjen, da bode lahko zapustil z ravno tako zdravimi udi „Narodni dom“ kakor je prišel. Če se bode en ali drugi nekoliko majal, za to pa ne more odbor „Celjskega Sokola“, zaradi tega se mora vsakdo pritožiti pri lastnici gostilne, ktera hoče tudi skrbeti za dobra jedila in dobro pijačo. Tudi za duševni užitek bode skrbjeno, kajti godba 27. pešpolka v Ljubljani hoče nas presenetiti z večimi celo novimi narodnimi muzikalnimi proizvodi. Bati pa se ni tudi nikomur, da bi bilo premalo prostora in čim več bode slavnega občinstva, tem lože bo dihal „Celjski Sokol“, ker mu ne bode primankljaj vzela duška. Pa

Elizej se je zasmejal. „Ne greši“ — pravi — „kum. Tvoje premoženje je desetkrat večje od mojega. A ti skrbiš za denar: samo reci, kedaj pojdeva. Tudi jaz ga še nimam, a dobim ga. Tarasič se nasmehne. „Glej, glej kak bo gatin se je izdal“ — reče — „kje neki dobiš novcev?“

„Doma bom postrgal po kotih, in nabere kolikor toliko. A kolikor ne dobim, prodam iz bučelnjaka uljev sosedu, ki me je že davno za nje prosil.“

„Letos bodo dobri roji, žal ti bode.“

„Žal?! Ne, kum! V življenji mi je žal le grehov, ničesa drugega. Duša je vendarle najdražja.“

„Je že res, toda dobro le ni, ako je doma nered.“

„A kadar bo pa v naši duši nered, tedaj bo še hujshe. Pa kaj, zaobljubila sva se, in pojdeva; gotovo, pojdeva.“

II.

In pregovoril je Elizej tovariša. Premišljeval je Efim in premišljeval, a na jutro se je napotil k Elizeju.

„Kaj pa, pojdeva — spregovori — prav imaš. Bog nam je na smrtno uro in v življenji

potreben. Dokler sva še živa in trdna, treba nama je iti.“

Ves teden sta se starčka pripravljala. Tarasič je imel denarja doma. Vzel je 100 rubljev za na pot, 200 rubljev je pa še starka njegova shranila.

Pripravil se je tudi Elizej; prodal je sosedu 10 uljev in še druge panje, v katere se bo narojil njih zarod. Dobil je za nje 70 rubljev. Ostalih 30 rubljev nabral je doma. Pokrtačil je po vseh kotih: starka mu je dala vse novce, ki jih je shranjevala za svoj pogreb, snaha mu je izročila svojo poslednjo kopejko.

Razkazal je Efim Tarasič starejšemu sinu vse delo: kako in kod naj koševa, kod naj gnoj razvozi, kako naj hišo dozida in pokrije. Na vsako delo se je zmislil, — vse mu razkazal. Elizej pa je svoji ženi samo naročil, naj dene sosedove ulje na ločeno stran in naj mu mlade roje brez sleparstva izroči, a domačega dela še omenil ni, meneč, saj delo samo pokaže, kako je treba delati.

Pripravila sta se starčka. Napekli so jim domači potic, zakrpali torbi, urezali novih cunj za noge; obula sta še nove čevlje, a jeden

par sta jih optala na rame. Poslovala sta se od sosedov in domačih, in mahnila na romarsko pot.

Odšel je Elizej veselega srca, in komaj je imel vas za hrbtom, pozabil je že na vse svoje domače delo. Misli je samo, da bi svojega tovariša na potu ne razžalil, da bi komu ne rekel žal-besede in da bi v miru in ljubezni dospel do svetega kraja in nazaj domu. Koraka Elizej in moli pobožne molitve ali pa premišljuje življenje svetih mož. Ako sreča ptujca, premišljuje že prej, kako bi spodobnejše mimo njega šel in kako bi ga pobožnejše pozdravil. Koraka in se raduje. Nekaj pa ni mogel Elizej. Hotel je nehati tobak njuhati in je pustil zato tobačnico doma, pa bilo je prehudo. Dobil je drugo od nekoga. In, tam pa tam zaostane za tovarišem, da bi ga ne pohujšal in ponjuha.

Tudi Efim Tarasič gre dobro, krepko; hudega ne dela in slabega ne govori, toda pri srcu mu ni lahko. Ne gre mu iz glave skrb za dom. Vedno premišljuje, kaj neki doma delajo. Morda je sinu pozabil kaj naročiti in kako neki on delo opravlja? Gredeč vidi ob potu, kako sadijo krompir in vozijo gnoj, a on si misli: dela li

ne samo za 28. svečana se bode skrbelo glede zabave, jedil in pijače, ampak odbor „Celjskega Sokola“ naročil je 3 meterske stote ukusnih savskih rib, veliko slanikov, rusov, kavjarja, čebulo in drugih zdravil za reputske „mačke“. Gotovo še ne bode zmanjkalo gostilničarki mokrotne tvarine, s katero se bodo vsa ta jedila poplavila v arcus. Toraj na svidenje dne 28. svečana! Bodi p. n. občinstvu priporočano, da bo skrbel „Celjski Sokol“ za to, da se ne bode nobenemu ljubilo prerano oditi.

(Maškarada „Celjskega Sokola“.) Da ugodi odbor nekterim opravičenim željam tukajšnjih in zunanjih obiskovalcev maškarade, je sklenil, da se bodo dobivale pri blagajni tudi rodbinske vstopnice po 3 gld., za rodbine do treh oseb, s čemur se bode toraj vstopnina za rodbine znatno znižala. Zaradi tega pa tudi smelo pričakujemo, da ne bomo pogrešali pri maškaradi ni jedne narodne obitelji in upamo, da se bodo odzvali našemu povabilu tudi zunanji prijatelji „Celjskega Sokola“. Zanimanje za maškarado je kaj živahno in če smemo biti nekoliko indiskretni, moramo povedati, da nas bode iznenadila cela vrsta krasnih mask. Na veselo svidenje toraj v nedeljo pri maškaradi.

(Zdravstvene razmere v Celji) osobito, kar se slabe pitne vode in kanalizacije tiče, so dale namestniki povod, da je od mestnega zastopa zahtevala pojasnila in opravičbe. Župan je na to poročal, koliko se je v odpravo grajanih nedostatkov baje že storilo, — mi prav ničesar še nismo opazili. Namestnik je županovo poročilo sicer vzel na znanje, a dovolj jasno je iz besedila kakor med vrstami čitati, da to, kar se je po županovem zatrjevanju baje že storilo za zboljšanje zdravstvenih razmer, še prav nič ni in da se še mora mnogo zgoditi. Ob enem namestnik občinski zastop opominja, da naj zadeve nikari ne zavleče, kakor se je zavlačevala dozdej. No, radovedni smo, kako bodo mestni očetje ta ukaz izpolnjevali. Izgovarjajo se vedno, da nimajo denarja. Tako? Za velikomestne namene ga pa imate? Mi si bomo namestnikov odgovor zapomnili in stvar obdržali v evidenci, da ne bode zaspala.

(Tajnika bolniške blagajne, Oechs-a,) še niso spametovale kazni, katere je dozdej preстал. Kjerkoli je povod za rogoviljenje in psovanje Slovencev, je on gotovo zraven. Tako se je odlikoval tudi pri volitvi volilnih mož V. kurije v celjski okolici, kjer je naše kmete-poštenjake zmirjal, suval in iz volilne sobe metal. Pri tem pomagalo mu je več drugih slovenožrcov, ki so sedaj nakrat socialisti, in kjer taka druhal „de-luje“, tam seveda ne sme manjkati sin višjega deželnosodnega svetovalca g. Balogha.

Spodnje-štajerske novice.

(Deželni zbor štajerski) sprejel je na znanje odborovo poročilo glede hmelnega rilčka in hmelne bolezni v Savinjski dolini. Razgovarjalo se je in je poslanec Ornič prosil, da naj se spodnja gim-

noj sin tudi tako? Najrajše bi se večkrat kar vrnil, da jim doma vse razkaže ali pa sam vse opravi.

III.

Starčka sta že popotovala pet tednov; domačo obutje sta že razbila in kupila sta si novo. V nekaterih dneh prideta k Malorusom. Ko sta šla od doma, morala sta vedno za obed in prenočevanje plačevati, a tu sprejemali so ju povsod z odprtimi rokami. Spraševali so ju o potovanju in dajali jima jesti, a denarja niso sprejemali. Prehodila sta tako starčka vso širno gubernijo, a naposled prideta v nerodovitno, bedno pokrajino. Sprejemali so ju še vedno slovansko postrežljivo, a nasičali ju niso več. Še kruha nista dobila povsod: da, celo za denar ne. Preteklo leto — pripovedovalo jima je ljudstvo — obrodilo ni ničesa. Premožnejši pravili so jima, da so vse razprodali; ljudje srednje vrste so tožili, da so prišli na nič; a siromaki so vse použili ali se razkropili po svetu, ali pa so doma ž votarili. Po zimi so celo otrobe . . . jedli.

Na nekem prenočišču kupita starčka petnajst funtov kruha, naspita se dobro in jo mah-neta že ob zori naprej, da bi ju ne žgalo in

nazija v Ptuji popolni v višjo gimnazijo. — V seji dne 23. t. m. pritoževal se je dr. Sernec, radi nesrečne kupčijske pogodbe z Rusijo, ki je vzela vso ceno savinjskemu hmelju. Namestnik Baquechem odgovarja, da se pri trgovskih pogodbah z drugimi državami ne more ozirati na posamezne kraje. Res je zgubil hmelj ceno, a Štajarska pa je visoko odškodovana pri železu, ki ga izvažajo. — Braslovčam dovolila se je na novem mostecu mostnina in sicer za pešce po 1 kr., za govejo živine pa po 2 kr. od glave.

(Duhovniške spremembe.) Župnijo Rečico dobil je č. g. župnik Josip Ulčnik iz Sv. Jederti nad Laškem. — V stalni pokoj podal se je č. g. Gašpar Cenc, župnik v Črešnjevcu. — Razpisana je župnija Črešnjevce do 14. marca t. l. Patron grajščina Studenice.

(Umrli je) v Žalci gospa M. Petriček, so-proga ondotnega učitelja. Rajna bila je nečakinja nepozabnega Janeza Hausenbichler-ja, katerega lepe lastnosti je pridobila v njegovi hiši. Dasi še mlada, uživala je vender obče spoštovanje radi nje ljubeznivosti in dobrosrčnosti. Blag ji spomin!

(V Grižah) imelo je „Kmet. bralno društvo“ dne 14. svečana t. l. svoje glavno zborovanje in veselico. O 4. uri popoldne otvoril je g. predsednik zborovanje; pozdravil je navzoče ude, kakor tudi mile nam goste iz Žalca, Gotovelj in Št. Pavla in dal besedo potov. učitelju g. Beletu, kateri nam je v precej dolgem in temeljitem govoru povedal veliko koristnega in zanimivega o vinarstvu in sadjarstvu. Navzoči so ga jako pazljivo poslušali; burno odobravanje sledilo je njegovemu govoru. Nadalje sledil je koncert žalskih gg. tamburašev. Udarjali so precizno in dovršeno res nekaj prav krasnih komadov. Vsa čast žalskim tamburašem. Da bi imeli priliko jih pozdraviti še večkrat v prijaznih Grižah. Končno je še govoril obč. tajnik o živinoreji. V kratkih pa tudi v jedrnatih besedah navedel je gotovo mnogo važnega našim kmetom v vzgled in posnemanje. Zahvaljujemo se tem potom še enkrat gg. govornikom, gg. tamburašem za prijazno sodelovanje, kakor tudi vsem čast. gostom, da ste nam pripomogli do sijajnega vspeha naše veselice!

(Obesil se je) 60letni hlapec Jakob Vozu iz Št. Petra v Sav. dolini. Bil je silno razdražen, ker se mu je služba odpovedala, koder je mislil, da ostane do smrti.

(Iz Velenja.) Pri nas imamo nekega velikega kozla, kateri je zares za občudovati. Enkrat stoče, enkrat joče, buta s svojo trdo bučo okoli sebe, kakor da bi hotel zid predreti, razžali vsacega, če je v nevolji, in vodi sūdmarkov-regiment. On napada vsacega poštenega Slovence s svojimi surovostmi, pa tudi druge svoje somišljene sosede pri miru ne pusti; trdi pa, da smo mi krivi, da ima on nič ali prav slabo obrt; celo, da je naš slov. okrajni zastop kriv, da vlaki po naši železnici tako počasi vozijo in da zaradi tega on ne more s svojo obrtjo naprej! In take lamentije; človek bi mislil, da se mu pamet meša, no znabiti lahko! ker neza-

peklo v poludanski vročini. Prepotovala sta deset vrst in prišla do rečice; vsedeta se, zajmeta vode v čašice, namočita kruha ter ga zavživata in se preobujeta. Posedala sta nekaj časa in se od-dahnila. Elizej privleče iz žepa tobačnico. Efim Tarasič zmaje z glavo. „Kako — pravi — da take spake ne zavržeš?“

Elizej zamahne z roko. „Skušnjava me je premagala; kaj si hočeš!“

Vstala sta in se napotila dalje. Prehodila sta še deset vrst in prišla v precej veliko selo.

Ustavila se nista v njem nič, a postajalo je že silno vroče. Elizej je že opešal; rad bi se oddahnil in napil, a Tarasič se ni hotel ustaviti. Bil je krepek v hoji in Elizej ga je komaj dohajal.

„Napil bi se,“ — pravi.

„No le napij se; jaz se ne bom.“

In ustavil se je Elizej. „Ti“, — pravi mu — „ne čakaj me: jaz hitro poletim tja v ono le kočo in se napijem; došel te bodem ročno.“

„Dobro,“ odgovori Efim Tarasič in gre sam svojo pot dalje, a Elizej se vrne k bajti.

Koča je bila majhna, z blatom zamazana; pri tleh je bila črna, nekoliko višje bolj belkasta,

konske posledice njegovih vrlih sinčkov mu gotovo delajo glavobol. Stari očka Kozel misli, ker je visoke postave, mora vsak trepetati pred njim, sploh pa „die Bindischen“, pa to ni tako! Mi mu le svetujemo, naj se na Bismarcka obrne, znabiti delati boljšo obrt kakor pri nas. Seboj pa mora vzeti turskega Bobna, da bo bobnal, kozel, kozli in kozlički pa skakali, — vpili ali pa — jokali. — Tukaj se vidi, kaj pomaga geslo „Svoji k svojim!“ Že občuti!

(Železnica Celje-Velenje) imela je 1895 l. 36.816 gld. 31 kr. zgube. V letu 1896 pa se je promet za toliko povečal, da ni bilo nobenega primanjkljaja.

(Iz Vojnika.) Zadnji teden bil je za Slovence v Vojniku čas veselja in navdušenja. V V. kuriji zmagali so vrli narodnjaki in pokazali s tem, da trg Vojnik vendar-le še ni pozabil svojih dedov, ki so šli z veseljem v voj in boj za narodne svetinje. „Korajža velja fantje! Ne strašite se boja, umni možje!“ — V nedeljo popoldne zbrala se je zopet mnogobrojna družba v prostorih gosp. Karola Vrečarja k zborovanju „škofjevaške ženske podružnice sv. Cirila in Metoda“. Velika hvala gre gospodom diletantom, ki so tako izvrstno zabavali z gledališkimi predstavami naše ljudstvo. „Župan“ vzbudil je že kakor navadno obilo smeha. Izvirna veseloigra „Brinjevec“ dopadala se je vsem, kajti gosp. pisatelj A. narisal nam je prav resnično sliko iz priprostega ljudstva, a ni ji pozabil dodati tudi moralnega jedra. Burka „Stotnik in njegov sluga“ morala se je predstavljati celo dvakrat, tako dobro je ugajala. Po zborovanju ostali so prijatelji in znanci, kakor tudi predragi konjiški gostje, še pozno v noč skupaj, veselo počoč in se navdušujoč za narodno stvar. Iz slehernih ust je bilo slišati: „Takih veselic nam je treba! Vsak se lahko veseli po svoje in nobeden se ne prezira“. Bodi nam torej tudi drugičkrat to javno mnenje v vodilo. — Pa še nekaj! Gospodom v Gradci zavel je vendar naposled jug v zakovana srca in dovolili so naši štiri-razredni ljudski šoli paralelko. Bilo jih je menda že sram, ker se dandanašnji toliko piše o „Thierschutz“.

(Od nekod.) Kot vsakoletno običajno priredili so tudi letošnji predpust samci v Št. Jurji ob j. ž. plesni venček. Zunanji povabljeni gostje odzovejo se vedno radi povabilu, dobro vedoč, da se zabavajo zmerom neprisiljeno dobro in da šentjurčani skušajo jim vsestransko ugoditi. Prav dobro poskrbe za vse ugodnosti gostom in prepuste vozove pred kolodvorom, jim na razpolago. Domačini skazujejo ti tako prijaznost, kakoršne si vaju le prišedši v Št. Jurij v goste. Tudi gostilničarici moramo izrekati zaslužno pohvalo. Ples sam pa privabi krasotice šentjurske v polnem številu, da oko začudeno gleda krasna nežna bitja v polnem spomladanskem cvetju opravljena v lahke, okusno prirojene, izbrano fine plesne toalete. Le redko kje izbran je cvet deklet v tolikem številu, v tej dičneji milobi kot tu na

a tudi tu se je že lupila glina raz stene. Bila že ni bogsigave kako dolgo namazana in tudi streha je že na jedno plat kazala gola rebra. Uhod v kočo držal je skozi dvor. Elizej stopi na dvor in zagleda tam na smetišču mladega človeka ležati v srajce in spodnjih hlačah — po malorusko. Vlegel se je v senco, a solnce je že prisijalo na-nj. Ležal je mladenič, a ne spal, Elizej ga pokliče in ga poprosi vode, toda ne oglasi se mu. Ali je bolan, ali pa neprijazen, misli si Elizej in gre k vratom, kar zasliši dva otročja glasa milo jokati v borni koči. Elizej zaproče s kljuko. „Mati!“ Ne oglasi se mu nikdo. Potrka še s palco po vratih. „Krst božji!“ — Zopet nič. „Služabniki božji!“ — Ne gane se nikdo. Že je hotel iti Elizej dalje, kar zasliši iz-za dveri zdihovalje. Morebiti se je pripetila ljudem kaka nesreča, — misli si. Treba pogledati. In Elizej gre v kočo. (Dalje prih.)

samskem plesu. Teško je dati jedni ali drugi zbranih v prostornej z zelenjem okinčane dvorani prvenstvo, ako ni morda med njimi one, katerej goni tok krvi istemu srcu vtripe o katerem bi smel reči — moj! Tudi letos bilo je malo da ne vse tako kakor druga leta. Vabila razposlala so se v slovenskem in nemškem jeziku, vstopnice bile so istotako za Slovence slovenske. Vabljeni odzvali bi se bili skoraj v popolnem številu, da nij preskočil Šmarčanom „maček“ poti; nekatere še bolj oddaljene je, da ne govorimo o „vremenu“, zadrževal dež. Zabava? O tej niti daljne pisave. Omenim le, da je večina ostala skupaj dokler ni oznanil petelin dan. Odšlo nas je le malo, sicer prav neradi, toda velevaje nam stan smo se morali posloviti. Spremenilo se je le v tem, da je bila godba do sedaj vse leta iz Šmarja, v nedeljo oskrbel si je pa odbor Konjičane. Omenili bi ne bili nikakor te malenkosti, da se nij dogodilo, česar bi koncem devetnajstega stoletja v Št. Jurji ob j. žel. nikdar ne bili pričakovali, namreč, igralo se je „das deutsche Lied“. Ne bomo predbacivali morda veselničnemu odboru te krivde, ker smo prepričani, da mu bije srce pregorko za narodne ideale in se vsak posameznik s ponosom zove Slovenec. Pač pa moramo Konjičanom povedati na ves glas, da za take eksperimente v narodnej družbi in v Št. Jurji ni bilo in ne bode prostora! Žaliti naš narodni čut ne pustimo, to si zapomnite! Ako pomena pesmi ne poznate, povprašajte kakega Gorenjca in bahato pove vam, te pesmi tukaj ne.

(Kmetijska podružnica Trbovlje) zborovala je ob dobri udeležbi dne 21. t. m. v tamošnji šoli. Gosp. živinozdravnik Jelovšek je kaj vneto predaval o živinoreji. K glavni skupščini v Gradec izvoljena sta bila gg. Meke in Vodusek. — V V. kuriji zmagali so — kakor je bilo to pričakovati — v Hrastniku (5 vol. mož) in v Trbovljah (12 vol. mož) — socialisti.

(Iz Šmarja pri Jelšah) se nam poroča: Dne 8. marca t. l. oddala se bode glavna zaloga tobaka za šmarski okraj. Dražba vrši se omenjenega dne ob 10. uri dopoldne v pisarni c. kr. okr. finančnega ravnateljstva v Mariboru. Natančnejši pogoji zvedo se v omenjeni pisarni v Mariboru ali pa v občinski pisarni v Šmarji pri Jelšah. — Dne 10. marca t. l. ob 10. uri dopoldne pa se odda ravno ta glavna zaloga tobaka za sevniški okraj. Natančnejši pogoji zvedo se lahko v pisarni c. kr. finančnega ravnateljstva v Mariboru ali pa v občinski pisarni v Sevnici.

(Kapele pri Brežicah.) Na dan 1. t. m. bila je pri nas občinska volitev. Nekaj novih mož je zopet prišlo v odbor. Kterega izvolijo za župana, se še ne ve. Borba je huda. Nekdajni tukajšnji župan, huđ nasprotnik našega naroda, prizadeva si, zopet županstvo dobiti v svoje roke. Najhujši strup bil je za tega brkača, da se je zdaj šest let slovensko uradovalo. Da se pa temu možu ne posreči zasesti županski stol, prizadevajmo si mi odborniki, in da postavimo zopet župana, ki bo mož, in da bo spoštoval naše pravice in naš jezik. Lah ti se pa drži svoje kramarije in prepusti županov sedež možu, kteremu ni samo za županovo čast, temveč kteremu je tudi pri srcu blagor naše občine. Na svidenje pri volitvi!

(Prošnja.) Ker namerjam spisati življenjepis dr. Jos. Muršca, prosim tiste rodoljube, ki bi utegnili imeti pisma od njega, da mi jih blagovole posoditi za nekaj mesecev. Trst, dne 23. februarja 1897. Dr. Glaser.

(Vabilo) na plesni venček, ljutomerske čitalnice, v prostorih g. J. Vaupotiča v Ljutomeru, v soboto 27. februarja t. l. točno ob 8. uri zvečer. Svira belatinska godba. Vstopnina za osebo 60 kr., za obitelj 1 gld.

(Od Sv. Lovrenca nad Mariborom.) Dne 21. t. m. vršila se je v našem trgu veselica tukajšnjega kmetijskega bralnega društva, katera se je prav dobro obnesla. Točka za točko precejšnjega vsporeda se je dovrševala gladko druga za drugo. Domačini, diletantje, razveseljevali so nas z milim petjem in godbo. Vmes se je deklamovalo in govorilo. Glavna točka vsega vsporeda bila pa je gledališka predstava „Mož domu!“ in tukaj moram priznati, da so vsi igralci svoje vloge prav dobro rešili. Posebno priznanje naj

tukaj izrekam gospej Izabeli (gospdč. Brigita Ladinek), ktera se je kretala tako živo in spretno, da je bilo pravo veselje jo gledati. Po dokončanem vsporedu, zbirali so se dične plesalke in plesalci na plesišču in zavrteli so „kolo“ tako izvrstno, da je marsikaterega navzočega iznenadilo. Hvala torej vsem sotrudnikom za vztrajno sodelovanje. Vivat, crescat et floreat kmetijsko bralno društvo pri Sv. Lovrencu nad Mariborom.

(Pogreša se) od dne 12. t. m. Franca Fekonja z Veržeja pri Ljutomeru. Šla je v jutro k sv. maši, potem pa k sodnji v Ljutomer in od tega časa se ne ve kam je zginila. Oseba je suhe in srednje postave in slaboumna, kar se pozna na tem, ker navadno drugače govori, kakor je istina.

(Vabilo) na družbinski večer s koncertom, katerega priredi akad. podružnica sv. Cirila in Metoda, dne 1. marca v „Haus der Kaufmannschaft“ (Neuthorgasse 57) v Gradci s prijaznim sodelovanjem tukajšnjih pevskih in godbenih močij. Koncert se prične točno ob polu 9. uri. Vstopnina za osebo 1 krono.

(Vabilo) k veselici, katero priredi „Kmečko bralno društvo“ dne 28. februarja 1897, v gostilni gosp. K. Štefliča v Jarenini pri Mariboru. Vspored: 1. Pozdrav predsednika. 2. Gledališka igra: „Bob iz Kranja“. (Veseloigra v enem dejanju s petjem). 3. Petje (domači moški zbor). 4. Godba in prosta zabava. Začetek točno ob 7. uri zvečer. Vstopnina za osebo: Prvi prostor (pri igri) 30 kr., drugi prostor 20 kr. Odbor.

(Umrl je) bivši nemškonarodni državni in deželni poslanec Karol Morre. Pokojnik je bil rojen v Celovcu od slovenskih starišev, in se je še le v šoli nemščine naučil. Pozneje je bil jeden največjih nasprotnikov Slovencev. Imel je na Štajerskem precejšen vpliv. Vlani je bil poskusil pri deželnozbornskih volitvah izpodriniti Kalteneggera, ker je poslednji glasoval v državnem zboru za osnovo celjske dvojezične gimnazije.

Druge slovenske novice.

(Poročil se je) slovenski pisatelj g. Franc Govékar v Ljubljani, z gospodično Minko Vasić v Novem mestu.

(Umrl je) v Ljubljani Anton Lasehan-Moorland. Pokojnik je bil 1811. leta rojen v Metliki. Bil je dlje časa politični uradnik na Kranjskem. Leta 1848. je bil v frankobrodskem državnem zboru. Kot upokojen svetnik deželne vlade je 1874. leta bil izvoljen ljubljanskim županom in je županoval do 1882. leta. Bil je poslednji župan iz nemške stranke v Ljubljani.

(Poštni pečati v Ljubljani.) Tudi v Ljubljani nahajajo se še nekateri samo nemški poštni pečati. Ljubljanski župan g. Ivan Hribar je bil te dni v Trstu in višjega poštnega ravnatelja Pokornija prosil za napravo dvojezičnih poštinih pečatov v Ljubljani. Višji poštni ravnatelj je obljubil, da se temu ustreže.

(Kranjski Nemci) so dne 21. t. m. imeli shod v Ljubljani in sklenili, da se bodo odselej udeleževali volitev za razne zastope in bodo postavili svoje kandidate, ali pa dali glasove tistim slovenskim kandidatom, o katerih bodo mislili, da so Nemcem prijaznejši. Izvolili so za vodstvo strankinih stvari odbor šestih mož, katerim so dodali še poseben svet 12 članov. Po našem mnenju tudi s tem še ne rešijo kranjskega nemštva.

(Roparski napad.) Dne 15. t. m. se je pripilazil v stanovanje P. Likozarja, paznika v Majdičevem mlinu v Kranji, neki človek, ki je imel masko na glavi in nož v rokah. Zahteval je denar od žene, ki je bila sama doma, zamahnil je proti njej z nožem in jo nekoliko na roki poškodoval. Ko je žena začela klicati na pomoč, je ropar zbežal.

(Občinske volitve v Kamniku na Kranjskem.) Pri občinskih volitvah v Kamniku so zmagali v drugem in tretjem razredu pristaši katoliške stranke.

(Potres.) Dne 21. t. m. se je čutil precej močen potres v nekaterih krajih na Kranjskem pa tudi na Tirolskem malo pred štirim zjutraj.

(Slovenske posojilnice leta 1896.) „Slovenska“ posojilnica v Št. Jerneji na Dolenjskem je imela lani, v svojem drugem upravnem letu

36 510 gld. prometa in napravila 90 gld. čistega dobička. Zadrudni zaklad se je pomnožil za 56 gld. in znaša 163 gld. Posojilnica posojuje po 6%, hranilne vloge pa obrestuje po 4 1/2%. Delovanje in vspehi te posojilnice, ki ni na sedežu sodišča, kažejo, da je v vsakem sodnijskem okraju potreben vsaj en denarni zavod. Koliko večji vspeh bi imela še le posojilnica v Kostanjevici, kjer je sedež sodišča! Hranilnica in posojilnica pri Sv. Lenardu pri Sedmih studencih blizo Beljaka je imela lani, v svojem četrtem upravnem letu 33 057 gld. prometa in napravila 208 gld. čistega dobička, od katerega se je polovico pridelalo rezervnemu fondu, ki je že prej znašal 203 gld.

(Steinwender.) Duhovnik Weis je bil vložil tožbo proti vodji nemško-narodnih Nemcev, Steinwenderju, ker ga je na nekem shodu jako surovo napal. Ker pa sedaj zboruje deželni zbor, je sodišče moralo prositi za dovoljenje, če sme proti Steinwenderju začeti sodno postopanje. Večina deželnega zbora se je izrekla proti izročitvi, češ, da je bil Steinwender na shodu izzivan, drugače bi razzaljivih izrazov ne bil rabil. Prav možko ni to, po shodih nasprotnike žaliti, potem se pa skrivati za poslansko imuniteto.

(Zmaga irredentizma v Trstu.) Dosedaj so v Trstu vselej zmagali v prvem in tretjem razredu pri občinskih volitvah konservativni Italijani, v drugem in četrtem pa italijanska napredna stranka. Mej obema strankama posebno velike razlike ni. Konservativni Italijani malo manj očitno kažejo svojo ljubezen do Italije kakor napredni, ki so pristni irredentovci. Vitez Rinaldini je sklicujoč se na konservativce lahko na Dunaji zatrjeval, da je Trst zvesto avstrijsko mesto. Letos so pa pri volitvah zmagali tudi v tretjem razredu, v katerem volijo tudi uradniki, irredentovci, v prvem se pa konservativci potem niso več upali postaviti kandidatov. Tako bodo izimši slovenske zastopnike iz okolice v mestnem zastopu sami irredentovci. To je sad Rinaldinijeve politike, ki je vedno prezirala slovenstvo in podpirala italijanstvo. Morda sedaj na Dunaji spoznajo, da Rinaldini ni pravi mož za vodstvo uprave na Primorskem.

(Otroka v ognju.) Franica Staro, soproga voznika Josipa Starca v Barkovljah pri Trstu je pustila v kuhinji svoji hčerki, katerih ima jedna 3, druga 7 let. Starša hčerka je mlajšo postavila na ognjišče, a otrok je pri tem pal v ogenj. Starša sestra je hotela mlajšo potegniti iz ognja, a se je še njej obleka vnela. Na otročji krik je prihitelo več žensk, ki so ogenj otrokoma pogasile. Obe deklici sta bili tako opečeni, da so ju mogli odpraviti v bolnico, kjer je mlajša umrla.

(Goriški deželni zbor) se je moral zaključiti, ker ni bil sklepčen, ko so Slovenci ga ostavili. Več važnih stvari je ostalo nerešenih.

(Goriški imenik porotnikov.) Za drugo leto so že sestavili imenik porotnikov za Goriško. Dasi je večina Goriške slovenska, vendar se je v imenik vzelo 185 Italijanov in le 85 Slovencev. Še vedno bodo v Gorici obravnave s tolmači. Pravosodni minister je obstal, da se temu nedostatku odpomore, a storil pa menda ni ničesar.

(Volitev novega župana na Reki.) Županom na Reki je izvoljen dr. Miha Mailänder z 31 glasovi. 20 glasov je dobil madjaron Lettis. Novi župan pripada tisti stranki, ki je proti vsakemu kračenju reške samouprave s strani Madjarske. Podžupanom sta izvoljena dosedanja podžupana dr. Gelletich in E. Mahovič.

(Volitve v Istri) se v peti kuriji vrše za Slovence še dosti ugodno. V Pulju so zmagali Slovani z 20 volilnimi možmi in to bode menda zmago odločilo.

(Skrajna nestrpnost) Poreški Italijani odlikujejo se po svoji skrajni nestrpnosti proti Slovanom. Letos so se bili italijanski krčmarji zmenili, da ne dajo nobenemu slovenskemu poslancu hrane in stanovanja. Mislili so jim s tem onemogočiti udeležitev deželnozbornskega zborovanja. Le s težavo so slovanski poslanci dobili v neki nižji gostilni dve sobi. Bivati so morali po štirje v jedni sobi. Italijani svojega namena niso dosegli, pač pa so doprinesli s tem dokaz, da je potrebno deželni zbor kam premestiti iz Poreča.

Druge avstrijske novice.

(**Odlikovanja.**) Cesar je podelil bivšemu predsedniku zbornice poslancev baronu Chlumeckemu briljante k velikemu križu Leopoldovega reda. Podpredsednika Kathreina in Alrahawicza je cesar odlikoval s komanderskim križem Leopoldovega reda. — Ministerski predsednik grof Baden se je v posebnem pismu zahvalil baronu Chlumeckemu za njegovo delovanje kot predsednik zbornice poslancev. — Pri prihodnjem imenovanju članov gospodske zbornice bode pa tudi Chlumecky vanjo pozvan.

(**Novi sekcijski načelnik.**) Dvorni svetnik Freiberg, velik nasprotnik krščanskih socialistov je imenovan sekcijским načelnikom notranjega ministerstva. Freiberg je imel pod Taaffejem velik vpliv. Pod Windischgrätzom so ga bili odrinili, pod Badenijem je pa prišel še do večje veljave.

(**Novi bankovci po 20 kron.**) Avstro ogerska banka je predložila ministerstvu načrte novih bankovcev po 20 kron. Ti bankovci se izdajo še le, ko se postavno upelje krona veljava.

(**Volilne preosnove na Moravskem.**) Če tudi imajo na Moravskem tak visok cenz za volilno pravico, kakor v nobeni drugi deželi, vendar se Nemci ne morejo odločiti za razširjenje volilne pravice. Na deželi se na Moravskem zahteva za volilno pravico, da dotičnik plačuje 5 gl., v mestih 10 gl., v Brnu pa 20 gl. davka. Čehi so tudi letos zahtevali pravičnejši volilni red, a nemška večina je sklenila, da se naj za sedaj uvedejo samo neposredne volitve v kmetskih občinah.

(**Sprava na Moravskem.**) Nemci bi sedaj radi, da sklenejo z njimi Čehi nekako spravo, ko se jim je jela majati večina v deželnem zboru. Za predlog sprave hočejo delitev deželnega šolskega sveta in preupeljavo narodnih kurij. Sedaj bi se Nemci zadovoljili tudi s tem, da bi narodne kurije imele samo pravico voliti deželni odbor in odseke. Pa tudi to bi bilo za Čeha neugodno, če se pomisli, da so veleposestniki jako Nemcem naklonjeni. Deželni odborniki iz veleposestva bi običajno glasovali z Nemci, in ti bi še nadalje imeli večino v deželnem odboru. Čehi za to zahtevajo, da se naj določi število odbornikov, kateri volite češka in nemška kurija po številu prebivalstva vsake narodnosti. S tem pa Nemci niso zadovoljni in hočejo popolno enakopravnost s Čehi. Poslednji bi jim tudi še to dovolili, a jedino s pogojem, da se tako enakopravnost vseh narodnostij upelje tudi v Šleziji, kar pa zopet Nemci ne hote.

(**Volitve.**) Po vsej državi je živahno volilno gibanje. Socialisti so dosegli na Češkem v nekaterih krajih pri volitvi volilnih mož velik uspeh. Tako je v Toplicah izvoljenih 84 socialističnih volilnih mož. V Zapadni Galiciji so volitve volilnih mož precej ugodno izpale za poljsko ljudsko stranko. Na Gorenjem Avstrijskem, Solnograškem in Predarliskem so pa liberalci dosegli posebno lepe uspehe.

(**Poljaki in Rusini.**) Poljaki so sklenili zmernim Rusinom prepustiti 12 mandatov. Rusini seveda s tem niso zadovoljni, ker to ni v nobenem pravem razmerju z obema narodnostima v Galiciji in ker za zmerne Rusine ne marajo.

(**Bosenska mestna občinska uprava.**) V Serajevi in Mostaru so dosedaj imeli občinska zastopa, sedaj pa hočejo tudi drugim bosanskim in hercegovskim mestom, v katerih so okrajna ali okrožna oblastva dati nekaj samouprave. Župana in podžupana bode imenovala vlada. Kjer je več ver, bode vlada imenovala več podžupanov, ki bodo vsak druge vere. Tretjino mestnega odbora bode imenovala vlada, dve tretjini se bodeta pa volili.

(**Novi člani ogerske gospodske zbornice.**) Grofovsko dostojanstvo Ludovika Tisza se je razširilo na njegova nečaka Štefana in Kolomana. S tem sta poslednja postala dedna člana gospodske zbornice. Zdi se nam, da jo je baron Banffy predložil za grofa zaradi tega, da ju izrine iz zbornice poslancev v gospodsko zbornico. V zbornici poslancev sta mu jako nepovoljna, v gospodski zbornici ju pa bodo potrebovali proti katoliški stranki. Po ogerskem zakonu ni sicer noben prisiljen izstopiti iz zbornice poslancev,

ako je poklican v gospodsko zbornico, samo v gospodski zbornici glasovati ne sme, dokler je poslanec. O obeh Tiszah se pa misli, da bodeta rajši v gospodski zbornici mej veliko gospodo.

(**Petdesetletnica ogerske vstaje.**) Kako daleč sega madjarska prevzetnost, je zopet pokazal neki predlog, ki ga je stavil Kossuth v ogerski zbornici. Predlagal je, da bi se slovesno praznovala petdesetletnica ogerske vstaje 1848. in 1849. leta. Najlepše je pa to, da se niti vlada niti vladna stranka ni upala odločno zavrniti tega predloga. Ogerska vladna stranka je imela posvetovanje, kako da odkloni ta predlog v rahlejši obliki, da se ne zamerijo opoziciji. Odklonili so predlog potem, ker ni povse umesten.

Ogled po širnem svetu.

(**Nova srbka ustava.**) Srbska vlada izdeluje načrt za novo ustavo. Pri tem jo pa le vodi želja, da uniči moč radikalcev. Po novem načrtu se bode volilna pravica omejila le na tiste, ki plačujejo 50 gl. davka. S tem se število volilcev pomanjša od 180.000 na 45.000. Voljen bode mogel biti pa samo tisti, ki je izdelal vsaj pet razredov kake srednje šole, in plačuje vsaj 200 frankov davka. Taka skupščina se pač ne bode mogla imenovati narodni zastop.

(**Poslanikom v Atenah.**) namesto umrlega barona Kozjeka je imenovan avstrijski poslanik v Stuttgartu Štefan Burjan de Bajecz. Burjan je bil dalje časa avstrijski diplomatski poverjenik v Sofiji in torej orijentske stvari že dobro pozna. V Atenah bode sedaj pač imel težavno stališče, če bode hotel z uspehom braniti avstrijske koristi.

(**Demonstracija za Grke.**) Po francoskih in italijanskih mestih so bile velike demonstracije za Grke, le očitno kažejo, da prebivalstvo simpatizuje z Grško. Ker pa v Franciji in Italiji javno mnenje zelo vpliva na vso politiko, se Francija in Italija ne bodeta poslužili nobene sile proti Grkom, in to se je že pokazalo v soboto, ko se francoske in italijanske vojne ladije niso udeležile bombardovanja na grške.

(**Albanci.**) Načelniki mohamedanskih albanskih rodov so neki ponudili Turčiji, da so pripravljene preskrbeti 30.000 mož, samo vlada mora preskrbeti za njih oboroženje. Več sto Albancev je že odšlo v Makedonijo, ker Turki nabirajo izredne čete. Turčija pošilja velik oddelek vojakov na grško mejo in Makedonijo, da takoj zatre vsak poskus vstaje kristijanov.

(**Vojna na Kreti.**) V Kandiji, Herakleji in v Kaneji varujejo evropske čete mohamedance pred Grki, ki se vedno bolje utrjujejo na otoku. Tako so vzeli turško utrdbo Vukolić, kjer je palo sedemnajst Turkov, mnogo jih pa bilo vjetih. V soboto so Grki in vstaši jeli se pripravljati, da napadejo Kanejo. Gotovo bi bili vzeli to mesto, da niso začele nanje streljati angleške, ruske, nemške in avstrijske vojne ladije. Kroglice iz topov so vstaše razkropile. Ubit baje ni nobeden, dasi se je dalo 70 strelcev. To pa še ni oplašilo Grkov, kajti dva dni pozneje so napadli Heraklejevo in Kandijo. V notranjem delu dežele pa Grki največ še popolnoma samovoljno vladajo. Grški polkovnik Vases po svoji volji nastavlja župane in se sploh obnaša, kakor bi Kreta že bila grška. Kako se stvar steče, se sedaj še ne ve. Pri Turški Kreta gotovo ne ostane. Če ne pripade Grški, jej bodo pa dali tako samoupravo, kot jo je svoj čas imela Vzhodna Rumelija. Ker bi se v tem slučaju morala turška vojska umakniti s Krete, bi Krečani se pozneje ob kaki priložnosti zjedini z Grško. Zato tudi Grki ne bodo sedaj ugovarjali taki rešitvi te zadeve.

(**Španska zmaga.**) Na Filipini so Španci zmagali vstaše in vzeli jim mesto Silon. Vstašev je palo 500, koliko pa Špancev, ni znano. Tu imamo zopet jedno onih bahatih poročil, ki vsako najmanj prasko naredo za slavno zmago in vse silno pretiravajo. Seveda na Španskem je veliko veselje, a ne ve se, kako dolgo bode trajalo.

(**Izseljevanje v Ameriko.**) Ameriški senat je sklenil, da se ne dovoli nikomur priseliti v Ameriko, ako ne zna pisati in čitati. Pač bode pa ženam dovoljeno priseliti se z možmi, če tudi pisati ne znajo, ako so možje dobili za priseljenje dovoljenje. Prepovedano bode pa nadalje

v Zedinjene države samo hoditi na delo, potem se pa z denarjem vračati domu. Zato ne bodo nobenega pustili več v Novem Yorku na suho, komur bodo mogli dokazati, da je že bil v Ameriki in je od ondu odšel z denarjem.

Dopisi.

(**Braslovče.**) Tukaj smo pretečeno nedeljo pokopali gospo Vovšek, po domače Janezovko. Dočkala je visoko starost 81 let. Rajna je bila sestra Fr. Kosarja, bivšega kanonika v Mariboru in imenitnega slov. pisatelja. Njen sin Fr. Vovšek, je pa deželne sodnije svetovalec in okrajni sodnik v Mariboru ter eden najodličnejših rodoljubov na Štajerskem. On ne slovi le kot učen jurist, temveč je tudi pravi ljubljenec ljudstva in kjerkoli je kot sodnik (Gornjigrad, Brežice) deloval, povsod si je s svojim pravičnim, nepristranskim in rodoljubnim postopanjem pridobil srca ljudstva, katero ga kar pozabiti ne more. Res srečna hiša, v kateri se rodijo tako odlični možje, pa srečen tudi kraj, ki se zamore s takimi rojaki ponašati. Janezova hiša v Braslovčah dala je nam Slovincem dva preodlična domoljuba. Žena pa, katero smo izročili zemlji, bila je tudi kaj blaga in plemenita. Da si je živela v najboljših gmotnih razmerah, tako vendar tega ni nikdar javno kazala, bila je vsa krotka in ponižna, poleg tega pa velika dobrotnica ubogih.

Zlasti pa jo imajo dijaki v najboljšem in najhvaležnejšem spominu, kajti v njenej hiši se je vsakemu dijaku, ki se je tamkaj oglašil, s prav slovansko gostoljubnostjo postreglo. Da njena hiša bila je v počitnicah neko dijaško zbirališče. Blaga pokojnica pa je imela veliko veselje s temi mladimi nemaniči ter jim je stregla in jih že kakorkoli razveseljevala. Kako priljubljena je bila pri ljudeh, to je pa najbolj pričala mnogoštevilna udeležitev pri pogrebu in pa solze, katere so tihoma tekle. Bodi preblagi pokojnici več in hvaležen spomin!

(**Iz gornjeradgonskega okraja.**) Ne dolgo tega prosilo je nekaj občin gornjeradgonskega okraja, da se razdeli davčni urad v Radgoni v dva urada, od katerih naj bi bil eden v Radgoni in eden za gornjeradgonske občine v Gornji Radgoni, tako, kakor je to že prej bilo.

To je bil vrišč in šunder v mestu, da to ne sme biti, ker bi stalo državo tolko in toliko tisočakov več in „orehovski prerok“ trobil je to po celem okraju ter skoval s pomočjo mestjanov protest, ki ga je vložil gornjeradgonski okrajni zastop proti posebnemu c. kr. davčnemu uradu v Gornji Radgoni in tudi občinski zastop v Gornji Radgoni, akoravno bi Gornja Radgona imela od tega največ dobička, vložil je, ker imajo v njem mestjani večino, protest proti tem nakanam, ali tudi nekatere kmečke občine dale so se po „orehovskem preroku“ okaniti.

S temi protesti spodbili so to, da ne dobimo posebni c. kr. davčni urad v Gornji Radgoni in kako prijetno bi to bilo, če bi ga imeli, ne bi trebalo nam več tako dolgo pri davkarji čakati v tesni zaduhli sobi, da bi se davkov rešili.

Mestjani so dobro vedeli, zakaj so se branili, prestrašili so se posebnega davčnega urada v Gornji Radgoni, ker bi s tem njihov up in želja po glavni davkarji po vodi splaval. Prosili so namreč, da se vzviša mestni davčni urad v glavni davčni urad, če bi se bil mestni davčni urad razdelil v dva urada v enega za radgonski in enega za gornjeradgonski okraj, ne bi dosegli ta svoj namen in radi tega ta vrišč in krič, niso nam privoščili to, ker so bili le svojih koristi zavedni mi pa smo si v svojo lastno skledo pljuvali.

Iz verodostojnega vira sem zvedel, da se bode še letos mestni c. kr. davčni urad preustrojil ali povišal v glavni davčni urad; ali ne mislite, da pride radi tega kaj več uradnikov sem, ali da bodo uradne sobe večje ali da vam ne bode več treba v zimi na ulici čakati, da se vrinete v polno sobo in se rešite vaše dače, o tega ne, ostalo bode vse pri starem, ali sedaj ne boste več rekli prvemu izmed njih „her einnemar“ ampak „her haupteinnemar“ (ne pa da bi glave notri jemal) in tudi ne več „her kontrolor“ am-

pak „her hauptkontrolor“ itd. — no mislili si boste, to pa še najhujše ni, ja to je res, ali mestjani in „prerok“ so kričali, poseben davčni urad v Gornji Radgoni vas bo koštal (vas nič ne bi koštal ampak državo) toliko in toliko tisočakov na leto ali „hauptennemer“ in „hauptkontrolor“ itd. bode tudi koštal več tisočakov na leto, ker s tem, da postane sedanji mestni davčni urad „glavni davčni urad“, ne bode pri istem sicer nič več uradnikov kot doslej, ali ti ki so tukaj, stopijo v višji uradniški čin in dobijo toliko večjo plačo. To bode sicer ravno tako, kakor posebni davčni urad v Gornji Radgoni, ne vas ampak državo, koštalo tudi več tisočakov, ali prebrisani mestjani to, akoravno so proti posebnemu davčnemu uradu v Gornji Radgoni hujskali, vendar prosili za glavni davčni urad v Radgoni, ki ravno toliko, če ne več stane in sicer ne njih ampak državo, oni si vejo svoje koristi bolje varovati, naši Gornjeradgončani pa so njim vsedli na limanice ter njim pečene koštanje iz žrjavice vzeli in si prste opekli.

To se imate spet vašim, samo za svoj žep skrbečim prijateljem mestjanom in njihovemu „orehovskemu preroku“ zahvaliti.

Ja moj ljubi seljak, šel si spet mestjanom tvojim od tebe tako spoštovanim prijateljem in tvojemu „preroku“ na limanice in ti se ti že na tihem smeja „dummer Bauer“.

Ja kmet kmeta to se je vam dopalo in zapustili ste gornjeradgonske in druge vam udane in za vašo blaginjo skrbeče gospode in se vdali v milost in nemilost „preroku“ in njegovim prijateljem, mestjanom; v okrajnem zastopu nimate ne enega izmed vaših, med vami delujočih gospodov, tako pa vas vladajo „gospod prerok“ in gospodje mestjani, to je vaše kmet kmeta, s tem vas je pridobil zviti „prerok“ le k temu, da si niste več izvolili gornjeradgonske gospode, ki so mu bili nekaj na potu, ker bi mu preveč na prste gledali, z mestjani leži shaja, ker stara prislovica že pravi „vrana vrani ne skljuje oči“.

Dobro bi bilo, če bi dva ali trije gospodje bili v okrajnem zastopu, ti bi vsaj na marsikatero reč pazili, kmetje pa bi še zmiraj imeli večino.

Nerazumljivo je, kako to pride, da imajo kmetje tako sovraštvo do gornjeradgonskih gospodov, skoraj bi človek rekel, da so s temo obdani, da ne vidijo in razločujejo, kdo je njihov prijatelj, sicer se še njim dobro zdi, da vživajo sami ali njihovi otroci korist od slovenskih gospodov vzdržanih društev, kakor dijaške kuhinje, bralnih društev, posojilnice itd. — hvaležnosti ni več na tem svetu.

Privošim sicer tem zaslepljenecem njihovega „preroka“, le škoda, da mora cel okraj vsled tega trpeti.

Od Sv. Jederti blizo Laškega trga.

Danes priobčiti mi je žalost, ktera nas je prizadela po preselitvi našega veleč. gospoda župnika Josip Učnik-a iz naše fare v Rečico v Gornjo-savinjsko dolino. Ta mnogozasluzni gospod deloval je nad 15 let samo v naši župniji in marsikteri sedajni gospodarjev in gospodinji bili so še njegovi učenci. Poznal je pač do dobrega vsacega farana naše velike in težavne fare. Marsiktero uro veselja pa tudi žalosti je z nami delil in mi smo imeli našega župnika kot skrbnega in neutrudljivega dušnega pastirja prisrčno radi, ljubili smo ga kakor dobri otroci svojega dragega očeta. Ko se je razširila novica, da nas bodo naši skrbni dušni pastir zapustili, postali smo otožni in žalostni, premišljujejoč kako težko se nam bo ločiti od tako blagega gospoda. In nismo se varali. Na dan slovesa, v nedeljo dne 21. februvarija t. l. bila je naša velika in krasna farna cerkev, ktera se je pod ravno tem gospodom župnikom mnogo ozaljšala, omenim naj samo krasen veliki oltar, krasno slikani prezbitarij, prelepi križev pot in še več družega, kar imamo lepega v naši cerkvi edino po neutrudnem prizadevanju našega nam nepozabnega gospoda župnika — popolnoma natlačena njega ljubečih faranov.

Srce nam je začelo krvaveti, ko smo zaslišali zadnjikrat iz njegovih ust raz leco prelepe nauke, ktere je pri nas nad 15 let sejal in ktere rega seme je padlo hvala Bogu na rodovitna tla,

ter nosi in še bo donašal njegov lepi nauk obilo žlahtnega sadu.

Glazen jok pa je nastal po cerkvi, ko se je prečastiti gospod od nas z jako ginljivimi besedami poslovil; a mi se hočemo po njegovih naukih ravnati, da bomo časno in večno srečni. Prelepa pesem se je prepevala med in po sveti maši od dobro izvežbanih pevk častitemu gospodu župniku v slovo.

Častitati pa moramo svojim sobratom faranom Rečičanom, kteri dobijo tako blagega in ljubeznjivega dušnega pastirja.

Vam prečastiti gospod župnik pa kličemo s prisrčno željo: Bog Vas živi in ohrani zdravih in veselih na duši in telesu še mnogo, mnogo let! Ob enem Vas pa še prosimo, da se še v daljnem kraju spominjate svojih Vas vedno ljubečih šentjedertskih faranov.

Sv. Barbara pri Mariboru. Veselica s tombolo, katero je priredilo tukajšno „Bralno društvo“ 7. svečana t. l., obnesla se je prav dobro. Počastili so nas slavni sosedje gospodje in kmetje s svojim prijateljskim obiskom. Od Sv. Ruperta č. g. duhovna pastirja, gg. učitelji in zavedni kmetje. Od Sv. Martina in Vurberga vsi naši prijatelji, tudi izmed učiteljskih krogov ter brezštevila tudi domačih zavednih rodoljubov, kterim vsem odbor izreka prisrčno zahvalo za njih trud. Cenjenih gostov je bilo nad 200, ter so bili prostori g. Majhena, tako prenapolnjeni, da se je tombola s trudom vršila, glede na pravi red v tej gnječi. Izteklo pa je vendar vse izborna v najlepšem miru. Ljudstvo zmiraj bolje uvideva, da bralnega društva bi že bilo davno potreba. In če tako napredujemo kakor ta kratki čas odkar se je bralno društvo ustanovilo (komaj 4 mesce) ne bo počasi nobenega zagrizenega nemškutarja več, ker se ljudje sramujejo janičarstva in bodo raje na našo narodno stran pristopili. Omenim še tudi mimogrede, da so pri tej veselici tudi k društvu nekteri pristopili, še celo od naših dobrih sosedov. Tako je prav! Slovenci, le vrlo naprej!

Odbor je tudi skrbel, da so nekteri dobrotniki radodarno dobitke darovali, vsled tega je imelo društvo dobička okoli 20 kron. Naša knjižnica že ima precejšno število knjig, nektere je društvo kupilo, največ pa so darovali tukajšnji č. g. župnik M. L. namreč nad sto zvezkov, naša slavna „Mohorjeva družba“ nad 30 lepih knjig. Na časopise je naročeno naše društvo na dva iztisa „Slov. Gospodarja“, dva „Domovini“, dva „Domoljuba“, dva „Mira“, dva „Brivec“, dva „Kmetovalec“, dva „Glasnik“, en „Dom in svet“, en „Vrtec“ in „Mohorjeve knjige“.

Društvo ima dovolj zdravega berila, da si zamore um in srce z nauki bistrimi in dal Bog, da bi vsi dobro misleči in zavedni možje in fantje, naše župnije spoznali korist, in se zavedali kot Slovenci, in ohranili drago materno blago, ktero so nepozabljivi škof Slomšek tako gorko priporočali nam in našim prednamcem, rekoč: Vrli Slovenci! ne zabite, da ste sini matere Slave; naj vam bo drago materno blago: sv. vera in beseda materna. Sv. vera bodi vam luč, beseda materna bodi vam ključ, do zveličavne narodne omike. V dosego tega nam pomozí Bog in sveta brata apostola Slovencev Ciril in Metod. Tedaj na noge za zložnost in moč društveno!

Narodno-gospodarske novice.

Ravnanje z vinom.

Če hočemo dobiti dobro vino, paziti je nam na čas in okoliščine, pri katerih se mošt razvijati začena in pri tako imenovani „zrelosti za steklenice“ nehava. Mlado vino, se mora takoj po glavnem vrenju pustiti z drožij in mnogo spraviti z zrakom v dotiko. S tem se sčisti in zračni kislik spoji se z mnogimi beljakovinami z neravtopljive snovi, ki se kot gošča vležejo na dno. Mlada vina naj se ne žveplajo, kajti s tem se prepreči neizogibno poznejše vrenje, vino ne dozori in je vsem boleznim podvrženo.

Če se vino po večkratnem pretakanju ne sčisti, ga je treba lepšati. Tudi precejanje se priporoča, vino se s tem sčisti in polepša. Če se je pa vino po popolnem izvretju postaralo, se ne sme več pršeče pretakati, da ne pride preveč z

zrakom v dotiko. Najbolje je, če se pri pretakanju rabi vinska tromba.

Za mlada vina so dobri majhni sodi iz redkega hrastovega lesa, da ima zrak zmeren dostop, za stara vina se priporočajo veliki sodi iz gostega hrastovega lesa, ali naj se pa doge zunaj namažejo z zmesjo olja in voska, in potem še večkrat podrgnejo s kako cunjjo, ki se je pomočila v omenjeno zmes. Če se s sodi tako ravna, trpe dvakrat tako dolgo, kakor bi trpeli, če bi se ne namazali. S tem se zamažejo luknjice in to je najboljši pomoček proti plesnu, ki se da v kletih težko izogibati.

Samo stara vina naj se žveplajo. S tem se pokončajo glivice, ki bi utegnile dati povod kaki bolezní, kar je potrebno, ker se vino ne nadzoruje. Namesto žvepljanja se lahko uporablja pasterovanje, a se mora pri tem umno postopati. Če je vino „zrelo za steklenice“, se lahko kakor hitro je mogoče pretoči v steklenice, kajti le tako se doseže, da vino trajno ostane na najvišji stopinji razvoja.

Napačno je mnenje, da so petdeset ali šestdesetletna vina najboljša. Vino, ki je poseglo vrhunec razvoja, vedno zgublja na svoji finosti. Sploh se pa mora sod na leto dva ali trikrat dopolniti, za kar sa rabijo zato dobra mlada vina, je le malo petdeset ali šestdesetletnega vina. Deset- do štirinajstletno vino je najbolje še za tako razvajeni okus veščakov. Če se dene v steklenice ohrani svojo dobrotu. V sodu pa kislik iz zrak deluje razrušujoče in uničuje plodove dolgoletne pridnosti.

(Kakošna prst zahteva jara rž?) Za jaro rž ne sme biti zemlja pretežka in premokra, in se mora dati kmalu spomladi obdelovati.

(Krmljenje krompirja.) Če se krompir krmí, mora se vselej poprej dobro oprati, kajti prst živini škoduje. Kuhati se mora krompir za živino, če ima oster ali grenek okus, če je gní ali zmrzel. Voda, v kateri se je krompir kuhlal, se ne sme dati živini. Če se kravam daje dosti krompirja, imajo dosti mleka, a ima rad zoprn okus, se ne pini rado in surovo maslo je trdo in neokusno. To krmljenje pa nima tako slabih posledic, če se krompir krmí kuhan. Tudi se živina bolje debeli, če se jej daje kuhan krompir, nego surov. Sploh se ne priporoča dajati govedom preveč krompirja, ker ga težko prebavljajo.

(Voda za napajanje živine) ne sme biti premrzla. Zato naj se ima v kaki pokriti posodi v hlevu. Predno se da živini, je dobro, da se jej pridene nekaj vroče vode. Seveda pregorka voda tudi ni za napajanje, ker voda mora biti okusna in gasiti žejo.

(Jabelone in hruševe peške) sej jeseni, kajti kalile bodo mnogo bolje, nego če imaš peške spravljene do pomladi.

(Poljedelska in gozdarska razstava) bode 1898. leta od 7. dne maja do 9. dne oktobra na Dunaji. Kdor misli kaj razstaviti, oglasi naj se pri dolenjevstrijski kmetski zadrugi na Dunaji.

(Reja kokošij.) Nekdo, ki se že dolgo peča z rejo kokošij, priporoča najbolje italijanske in vijandotske kokoši. Obe ti dve vrsti sta dovolj utrjeni, in ju je lahko izrediti. Italijanske kokoši pridno neso jajca, a redkokdaj vale, vijandotske kokoši po zimí neso in pridno vale. Najbolje je imeti obe ti dve vrsti. Le tako dolgo naj bodo ločene, dokler se od njiju jemlje jajca za valjenje. Obe vrsti druga drugo dopolnjujeta, italijanska kokoš največ nese po letu, vijandotska po zimí. Vijandotske kokoši so tudi dobre za pitanje, toda ne smejo biti prestare. Dobre so tudi hamburške kokoši, samo da so navadno premehekuzne. Tudi španske kokoši pridno neso, a ne prenašajo hude zime. Minorska kokoš tudi pridno nese a vali redko kedaj.

(Vpliv krme na prašičje meso.) Najbolje meso imajo prašiči, ki so se krmili z mlekom, žitom in graham. Meso prašičev, ki so se krmili s krompirjem, je lahko, se mnogo ukuha in nima prijetnega okusa. Če se prašič krmí z otrobi, je meso rumenkasto, netečno in slabega okusa. Če se krmijo prašiči z oljnimi penami, je meso zoprnega okusa, od fižola in boba je meso trdo, neprebavljivo in neokusno, od želoda pa lahko, trdo in nezdravo.

Razne stvari.

(Batalijon na lovu.) V Otočcu na Hrvaškem šel je cel batalijon 53. polka na volčji lov. Tri volke so ubili, tri obstrelili. Volkovi so se tako pomnožili, da že prihajajo v Otočac v celih tropah.

(Srečo v vati.) Dunajski krojač Adolf Spinka, ki dosedaj ni živel v najboljših razmerah, je kupil vato. V njej je našel listek, na katerem so bilo zapisane tri številke. Ta listek je pokazal svojim pomočnikom. Sklenili so, da stavijo dotične številke v loterijo. Stavili so 36 kr. in te dni dobe terno za 1234 gld. 24 kr.

(Čez 26 let.) Porotno sodišče v Pragi je te dni obsodilo nekega Antona Riega iz Hohenwalda na Češkem, ki je pred 26 leti ustrelil Clam Gallasovega gozdarja Maleka. Ovadil ga je zaprti ropni morilec Kruše.

(Maščevanje žene.) V Lipi na Ogerskem je oženjeni Janez Eberstein imel znanje z vdovo Marijo Lang. To je izvedela žena njegova, in je sklenila maščevati se, ker mož ni hotel ljubljence zapustiti. Ko je 16. t. m. prišel pijan domu, jo pošlje v gostilno po pijačo. Žena je brez ugovora ubogala. Ko prinese vina, jej reče mož, naj mu nabaše pipo. Žena pa dene v pipo nabasano patrono, katero je mož prinesel od zadnje vojaške vaje, potem pa nabaše tobaka. Podavši možu pipo, je hitro odšla iz hiše. Jedva je prišla na dvorišče, se je patrona razletela. Pipo je razneslo. Ebersteina težko poškodovalo. Dvomi se, da bi mož ozdravil.

(Na plesu prijeli) Na ukaz državnega pravnika v Somborju prijeli so v Mikolincih na plesu nekega grajščaka in njegovo hči, ki sta v zvezi z nekim poneverjenjem na pošti.

(Pravda proti zastrupovalcem.) V kratkem bode v Hod-Mezö Vaserhelyju na Ogerskem obravnava proti šestim ženskam in dvema možkima, ki so zastrupili z mišnico več ljudi, največ sorodnikov, katere so poprej zavarovali. Na čelu teh hudodelcev je neka babica, drugi so največ rokodelskega stanu. Najglavnejši krivec je obdolžen petih umorov, drugi treh, mej drugim umora svoje matere in sestre. Morilci so jako zvito ravnali. Sprva so dotičniku dali malo mišnice in ko je zbolel, so poklicali zdravnika. Zdravnik je zapisal kako zdravilo. Bolniku so pa z zdravilom tudi mišnico dajali. Tako je naposled umrl in noben zdravnik ni prišel hudodelcem na sled, temveč je kako naravno bolezen označil za vzrok smrti. Še le, ko so ljudje sami jeli sumiti, kako je, se je začela preiskava. Sedemnajst mrličev so odkopali. Pri sedmih so nedvomno zastrupljenje dokazali, pri drugih to ni bilo več mogoče. Večina obdolženih se je udala.

(Velik vihar) je v Ostrini v Rusiji podrl več hiš. Pet ljudij je ubilo, mnogo poškodovalo. Tudi po več drugih krajih imeli so hud vihar.

(Ukradena oporoka.) Zginila je oporoka in več dragocenostij vršeskega srbskega škofa Nektacija Dimitrijeviča. Državno pravdnštvo je že odredilo več hišnih preiskav, a nikjer ne dobe ukradenih stvari.

(Poneverjenje) Glavni mestni blagajnik v Krakovu je poneveril 42.500 gld. iz mestne blagajne, mej temi 35.000 iz pokojninskega zaklada in pobegnil.

(Velik štrajk.) V angleških ladijedelnihah je kacin 15.000 delavcev ustavilo delo in zahtevalo povišanje plače.

(Baronovka Hirsch) je podelila dva milijona frankov pokojninskemu zakladu orjentske železnice. S tem je menda hotela nekoliko poravnati krivice svojega moža, ki je pri grajenju te železnice mnogo milijonov osleparil. Večina premoženja Hirschevega izvira od orjentskih železnic.

(Klub debeluhov.) V Parizu se je osnoval klub debeluhov. Slednji član tega kluba mora tehtati najmanj 100 kilo. Nekaj članov tehta čez 200 kilo, predsednik Olivier Flomont tehta 280 kilo in je najtežji mož v Franciji. Najlepše je pa, da se člani kluba, še vedno debele. Pravila tega kluba priporočajo jed, pijačo in spanje. Slednje delo, če ni neobhodno potrebno, je strogo prepovedano, ker škoduje debelosti. Članom niso dovoljene nobene veselice, h katerim prihajajo ženske, ker občevanje z ženskami hujša truplo in moti prebavljenje. Dvakrat v letu se prirejajo slovesne pojedine.

(Znamenito ognjeniško bljuvanje.) Dne 28. dec. je v Villa Manasu v Braziliji kacin 15 minut od Hantasa, blizu pristanišča iz zemlje začel jar puhteti, o katerem se ni vedelo, od kod da prihaja. Ob desetih zvečer odprla se je zemlja in pokazal se je ognjen stolp, ki se je videl deset kilometrov daleč. Prebivalci raztreseni bližnjih koč so bežali, ker so se bali da se pogreznejo. Zemlja se je močno tresla. Kmalu je izbljuvalo 20 do 25 metrov visoko lave in razširjala se je grozna vročina. Ognjenikovo žrelo se od dne do dne vekša.

Koledar.

Petek (26.) Nestor, škof, mučenec. — Sobota (27.) Lander. škof. — Nedelja (28.) 3. predpepelnična. Roman, opat. — Mesec marc. Ponedelj. (1.) Albin, škof. — Torek (2.) Simplicij, p.; Pust. — Sreda (3.) † Agapida dev. in mč.; Pepelnica. — Četrtek (4.) Kazimir, spozn. — Mladje 3. ob 12. uri 54 minut popoludne.

Sejmi.

Dne 1. marca na Planini, v Marenbergu (za konje) in v Mariboru (tudi za konje). Dne 2. marca na Vranskem in v Radgoni. Dne 3. marca v Oplotnici, Lučanah in Račah (tudi za konje). Dne 4. marca na Bregu pri Ptujju (za svinje). Dne 5. marca na Spodnji Pulskavi (za svinje).

Loterijske številke.

Gradec. 20. februarja 1897: 11. 76, 50, 31, 82
Dunaj, " " " 74, 25, 16, 40, 81

Prošnja.

P. n. volilne može V. kurije, kateri so mi sporočali, da oddado na vsak način meni svoj glas pri volitvi, prošim, da o tem obvestijo tudi dr. L. Gregoreca, predsednika „Slovenskega društva“ v Novi cerkvi pri Vojniku. To bode dokazilo, da je skoro občja želja, da ostanem jaz kandidat. Naznanjam ob enem, da se pokorim želji volilcev ter vzdržujem kandidaturu na vsak način, ker sem bil na shodu zaupnih mož dne 4. februarja t. l. ravno tako, kakor vsi drugi kandidati, pravilno proglašen kandidatom in mora to veljati nasproti meni ravno tako, kakor nasproti drugim. Zato prošim še jedenkrat vse prijatelje in volilne može, da združijo pri volitvi zame svoje glasove in zmaga bode gotova.

V Celji, 25. februarja 1897.

Dragotin Hribar.

N. B. Nov zaupni shod sklicuje dr. L. Gregorec dne 4. sušca t. l. ob 11. uri dopoludne v Celje v „Narodni dom“. Volilni može pridite v obilnem številu ter povejte svoje mnenje.

Prodaja koruze.

Taborska grajščina (Weixelstetten) pri Vojniku proda skupaj 40—50 meterskih centov koruze.

Taborsko grajščinsko oskrbnštvo (Weixelstetten)
(46) pošta Vojnik. Štajersko.

Orglje na prodaj.

Začetkom marca meseca t. l. je se bodo staviti nove orglje v farni cerkvi v Zagorji na Savi. Vseled tega na prodaj so tukaj stare orglje, popolno dobro ohranjene. Župnijski urad Zagorje ob Savi na Kranjskem.

Jakob Gross,

(36) 3—2 župnik.

Zaloga vina

Ant. Polley-ja

v Sežani

(južna železnica)

Črno in belo pristno vino

po 23 in 28 gld. hektoliter.

Svoji k svojim!

Naznanilo in priporočilo!

Podpisani najvljudneje naznanjam prečastiti duhovščini in slavnemu občinstvu, da sem na prigovarjanje več gospodov si preskrbel zraven svojega umetnega slikanja tudi pravico in delavce, za slikanje in dekoriranje sob in dvoran, kakor za splošna druga v to stroko spadajoča dela, tako na pr. javne napise, trgovske in obrtniške napise z različnimi podobami, kakor i brez njih!

Preskrbel sem si najfineje vzorce za sobe i. t. d. kakor tudi najfineje barve vse v obilnem številu, tako, da zamorem z vsako, še tako veliko firmo konkurirati.

Priporočam se še nadalje, za blagohotno podporo, tako n. pr. slikanja cerkva bodisi na opresno („all fresco“) slikat kasein ali tempera vse to slikam strogo po cerkvenih zahtevah. Dalje za altarne slike, slike Svete družine, Križeva pota, prozorne zastore, transparente za cerkvena okna, katera se dajo prati, kakor cerkvene in društvene zastave itd.; povsod naj velja geslo:

Svoji k svojim!

z vsem spoštovanjem se priporočam

Ivan Nep. Gosar,

(14) 5—5 akad. slikar v Celji, „Narodni dom“.

Izjava.

Pri shodu zaupnih mož v Celji so obrtniki povdarjali, da bi radi v tej kuriji imeli poslanca iz svoje sredine. Jaz sem tej želji, ker se mi je opravičena dozdajala, pritrđil, ter sem še pristavil, da se bode moral poslanec, ki bode to kurijo zastopal, zlasti tudi potegovati za koristi kmečkega stanu. Kdor med kmeti živi in deluje, tisti mora pač vedeti, kako gine blagostanje, kako propadajo kmetije druga za drugo in bati se je, ako pravočasno ne pride pomoč, da ta stan popolnoma obupa in propade; ako pa propade kmečki stan, ki je vendar podlaga in steber vseh drugih stanov, potem propademo vsi skupaj. To primeroma so bile moje besede. — Ker me je učiteljstvo sè svojim zaupanjem počastilo, za to je bila pač moja dolžnost, da sem se pri raznih prilikah potegoval za njegove koristi. S tem pa sem prišel, pri nekaterih, ki učiteljskemu stanu niso naklonjeni, v zamero. Vendar me pa vse to prav nič ne straši in me tudi v mojem delovanju ne bode čisto nič oviralo. Kakor dosihdob, tako bodem tudi znanprej po svojih slabih in skromnih močeh pospeševal blaginjo našega ljudstva, potegoval se bodem pa tudi z vso odločnostjo za koristi učiteljstva, o katerem sem prepričan, da izvršuje preimenitno nalogo v našem narodnem življenju. Ako vsi drugi stanovi delajo na to, da si zboljšajo gmetno stanje, zakaj bi pa ravno učitelji tega storiti ne smeli?! — Toliko na znanje tistim gg. tovarišem in tudi vsem drugim, ki so mi radi neprestanih napadov pismeno izrekli svoje sočutje. —

Mozirje, 25. februarja 1897.

Fr. Praprotnik
nadučitelj.

Zahvala.

Za izraženo sožaljenje o priliki smrti moje predrage žene in za prelepe in mnogoštevilne vence podarjene rajni kot zadnji pozdrav, usojam si tem potom izreči vsem sorodnikom, prijateljem in znancom svojo pristrčno zahvalo.

Zahvaljujem se tudi vsem, kateri so rajni skazali zadnjo čast in jo spremili domrlega groba.

Žalec, dne 24. svečana 1897.

Anton Petriček
ljudske šole učitelj.

(39)

Zahvala.

Najtoplejšo zahvalo za sočutje, skazano ob priliki smrti in pogreba svoje predrage soproge

Neže Koderman

izrekam gg. učiteljem, vč. gg. duhovnom, pevcem in vsem drugim pogrebcom. Zahvaljujem se tukaj tudi ob jednom za vsa sočutja, ki so se mi skazala pismeno.

Filip Koderman
nadučitelj.

(42)

„Posojilnica na Dolu pri Hrastniku, registrovana zadruga z neomejeno zavezo“ vabi uljudno svoje člane k

rednemu občnemu zboru

na dan 8. marca ob 3. uri popoldne v posojilniško pisarno.

1. Poročilo načelnika.
2. Pregled računov in razdelitev čistega dobička.
3. Volitev predstojnika in dveh računskih preglednikov.
4. Nasveti.

Posojilnica na Dolu pri Hrastniku, 22. febr. 1897.

(41)

Načelstvo.

Lepo posestvo

— je na prodaj,

oddaljeno le 20 minut od kolodvora Štore, blizu Prežinske vasi ob glavni cesti, proti Sentjurju ob j. ž. Obstoji iz hiše in gospodarskih poslopij, lepim mladim sadnim drevjem in travniki, na katerih se prideljuje izvrstna sladka živinska klaja. Leži na pripravnem solnčnem kraju, z rodovitno zemljo. Zraven je tudi dorasena hosta. (43) 3—1

Več se izve v gostilni „pri solncu“ (zur Sonne) v Celji, Ljubljanska cesta št. 11.

Kupim težke konje.

Kdor jih ima, naznani naj starost, visokost, širokost čez prsa, barvo in ceno

Peter Majdiču

(30) 2—2

v Celju.

Oklic

prostovoljne dražbe

C. kr. okrajno sodišče v Celji naznanja s tem, da se bode v zapuščinski zadevi **Štefana Plansteiner**, bivšega posestnika v Kladju pri Št. Jurju prodajala sledeča zemljišča oziroma premoženja in sicer:

1. Vinograd v Šedini vl. št. 66 k. obč. Št. Uršula s premoženji in sicer ne pod 853 gl. 13 kr. Prodaja vršila se bode pri sodišču in sicer

dne 4. marcija 1897

ob 9. uri predpoldne na licu mesta v Kladju pri Št. Jurju. Vadij znaša 100 gl.

3. Posestvo pod hiš. št. 3 v Kladju, vl. št. 64 kat. obč. Krajčičeva brez premoženja in sicer ne pod 5694 gl. 42 kr.

Prodaja vršila se bode na licu mesta v Kladju

dne 4. marcija 1897

ob 9. uri predpoldne.

Vadij znaša 600 gl.

Dediči so si pridržali pravico odobriti prodajo v 8 dneh po dražbi.

4. Dne 4. marcija 1897

ob 9. uri predpoldne se bodo tudi na licu mesta v Kladju pri Št. Jurju različne premoženja prodajale, posebno mnogo pohištva in drugih premoženj, ki spadajo k zemljišču hiš. št. 3.

Te premoženja se bodo pred dražbo kupcem dale na pregled.

Dražbeni pogoji so kupcem na razpolago pri sodišču, kakor tudi pri zastopniku dedičev g. dr. Josipu Vrečko-tu, odvetniku v Celji, kateri da tudi druga potrebna pojasnila glede teh prodaj.

5. Dne 4. marcija 1897

ob 9. uri predpoldne se bode tudi, kar ostane od zemljišča pod vl. št. 4. v Krajčičevi čez vžitek Mice Plansteiner dalo v zakup ali štant in se bode v zakupu pogoj po poznejše po ustnem razgovoru z zakupniki izdelali.

V Celji, dne 8. februarja 1897. (32) 2-2

Dragi bralci „Domovine“!

Anton P. Kolenc

trgovec v Celji

naznanjam, da imam veliko zalogo finega starega in novega vina, katerega sem kupil naravnost od pridelovalca ter zamorem ž njim postreči vzlic izvrstnemu blagu, prav po nizki ceni. — Nadalje naznanjam, da odprem s 15. dnem februarja v „Narodnem domu“ trgovino s specerijskim blagom, ter se priporočam slavnemu občinstvu in častiti duhovščini za mnogoštevilni obisk. Zagotavljam pošteno postrežbo z vedno svežim blagom. — Moja prodajalnica z žitom, sadjem, domačimi pridelki, kakor tudi s specerijskim blagom pa ostane tudi, kakor dosedaj na Ljubljanski cesti števil. 10 (pri „Kroni“).

Svoji k svojim!

Z velespoštovanjem

Anton P. Kolenc

trgovec v Celji

(135) 52-35

„Pri dobrem pastirju“!

„THE GRESHAM“

zavarovalna družba za življenje v Londonu.

Piljalna za Avstrijsko:

„unij. L. Giselastrasse 1, v družbeni hiši.

Piljalna za Ogersko:

Budimpešta, Franca-Jozefa try 5 in 6, v družbeni hiši.

Aktiva družbe dne 31. dec. 1895 k. 147,562.080 —
Letni zavarovalni dohodki z ob-
restmi do 31. decembra 1895 . . . 27,120.589 —
Izplačanja za zavarovanje, za
rente in odkupe i. dr. odkar
posluje družba (1848) 321,644.570 —
Med letom 1895 je bilo od družbe
izdanih 8761 polic v znesku . . . 82,267.300 —

Prospekti in cene, po katerih se ravna družba pri izdavanju polic in prijavi obrazci dobe so brezplačno pri generalni agenturi v Ljubljani, Tržaška cesta 3 pri GVIDONU ZESCHKO-tu.

(236) 12—

Na grajščini Freienberg

(23) 3-3

(Kristinenhof)

spuščata se dva

skočna bikeca

premirana in licencirana čiste maricidolske pasme. Naznanja se to vsim posestnikom krav in govede.

Gostilna

se da na račun ali v najem. Zraven je tudi branjarija, vrt, njive in travniki. Več pove upravništvo „Domovine“ v Celji.

(35) 3-2

IVAN REBEK

umetni in stavbeni ključar

v Celji

Poljske ulice 14, (Feldgasse) v lastni hiši.

Priporoča se prečastiti duhovščini in slavnemu občinstvu za vsa v njegovo stroko spadajoča dela pri stavbah hiš in drugih poslopih, osobito za cerkvena dela, katera se najlepši krasijo z lepim in umetnim ključavničarskim delom, kakor n. pr. kovane mreže za okna, različne okove za vrata, kovane predaltarske, nagrobne in vrtno ograje, različne svetilnike. Izdelujem železne vrata vseh slogov, različna štedilna ognjišča, katera imam tudi v zalogi.

Napeljujem vodovode in strelovode, hišne telegrafe in telefone. Prevzamem tudi vsa železna konstrukcijska dela bodi si: strehe, stopnice, cvetličnjake itd. itd.

— Vse po najnižjih cenah. — (40) 21-1

Načrti in proračuni brezplačno. — Za dobro delo jamčim.

Prodajam

zaradi smrti moje žene dve posestvi z vsem gospodarskim orodjem, živino itd. Posestvi obsežate 23 oralov njiv in travnikov. Vse se nahaja ob veliki cesti. Natančneje pove posestnik (33) 4-2

Anton Kožuh

v Ivenci hiš. št. 10 in 8 občina Višnja ves pri Vojniku.

Deloljubne osebe — povsod — katere trajni denarni zaslužek iščejo, naj pismeno povprašajo pod „Zukunftsvorsorge“ Gradec, poste restante. (38) 16-1

Orgljavec in cerkvenik

išče službe.

Nastopiti jo želi o sv. Jurju. — Več pove upravništvo „Domovine“ v Celji. (34) 3-2

Komija in učenca

zmožnega obeh deželnih jezikov sprejme takoj

(44) 2-1

Josip Berlisg,

trgovec mešanega blaga v Rogatcu, Stajersko.

Kdo pije
Kathreiner-
Kneippovo sladno kavo?

Vsak, kdor hoče svoje zdravje ohraniti in utrditi, pa ob enem noče pogrešati prijetnega kavinega užitka. Bobova kava je, kakor znano, škodljiva, ker preveč živce razburja; ako se jej pa Kathreinerjeva primeša, jej odvzame škodljive učinke. *****

Vsak jo pije, ki se ne čuti prav zdravega. Posebno za take, ki bolehalo na živcih ali v želodcu, izkazala se je Kathreinerjeva kava, čista brez primesi, v tisočerihih slučajih kot najboljša, najzdravejša in lahko prebavljiva pijača. *****

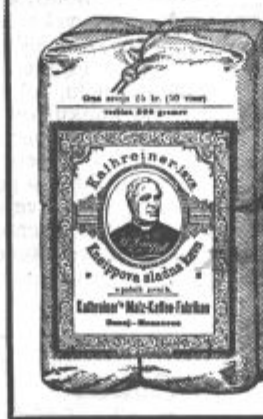
Vsak otrok in vsaka ženska naj pije Kathreinerjevo kavo, ki je tečna in se prilaga slabemu in rahlemu telesu, naj bo že čista ali mešana z bobovo kavo. S svojim prijetnim, milim okusom se kmalu vsem prikupi.

Vsak, ki hoče pri gospodarstvu kaj prihraniti in vendar uživati okusno in zdravo kavo, naj si kupi Kathreinerjevo kavo. Naj bo čista ali mešana z bobovo, ugajala bo po okusu vsakomu. *****

Kathreiner-Kneippova sladna kava je v resnici zdrava družinska pijača, čist prirodan plod v celih zrnih, iz najboljšega slada izdelana in po Kathreinerjevem, v vseh deželah priznanem in od največjih strokovnjakov preskušnem načinu z okusom prave bobove kave prekisana. Kathreinerjeva kava združuje toraj v sebi prijetni okus ptuje bobove kave in vse od zdravnikov priznane dobre lastnosti domačega slada. *****

Prošnja: Kdor noče biti goljufan in oškodovan, naj pazi pri nakupu na varnostno znamko in na obliko na strani **Kathreiner**.

naslikanega izvirnega zavoja z imenom **Kathreiner**. Zavoji brez imena „Kathreiner“ niso pristni.

(259) 5-3